

vedkommende da kun behøver at gaa til en Nabojurisdiktion og dør faa Tilladelsen; nu er det altsaa endt med et Menneskes Død. Jeg ved, at den højtærede Justitsminister ved anden Lejlighed ved at gribe ind har opnaaet gode Resultater, og et saadant kunde sikkert ogsaa være opnaaet i dette Tilfælde, som jeg her har nævnt. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister at overveje dette Forhold.

Dernæst vil jeg gerne omtale et enkelt Forhold fra Fyns Stift. Fra Beboerne i den store Stationsby Aarup paa Banelinien Nyborg—Strib er der saavel fra Byen som fra Oplandet gentagne Gange i de sidste Aar sket Henvendelser til den højtærede Trafikminister og ogsaa til Statsbanerne om igen at faa den Forbedring af Køreplanen, som de havde før Krigen, at det Afteneksprestog fra København, der tidligere holdt ved Aarup, igen maa komme til at holde dør. Det var, som sagt, Tilfældet i mange Aar før Krigen, og da nu Nat-eksprestoget fra Jylland holder dør, synes jeg, der kunde være al rimelig Grund til at imødekomme Beboernes Ønske ogsaa paa dette Omraade. Jeg vil derfor gerne henstille saavel til den højtærede Trafikminister som til Statsbanernes Ledelse, at dette Ønske fra Beboernes Side maa imødekommes.

I samme Sammenhæng vil jeg gerne henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Togplanen fra Odense til Assens. Det er en Vejafstand paa ca. 5 Mil, men adskillige Tog bruger 3—4 Timer til at køre Vejen. En Forbedring vilde her i høj Grad være ønskelig ikke mindst eller særlig af Hensyn til den Forbindelse, der nu er oprettet mellem Assens og Aarø Sundovre paa Sønderjyllands Kyst.

I Anledning af, at Odense Byraad har faaet Afslag paa et Andragende til Undervisningsministeriet om, at der paa den kommende Finanslov maa blive bevilget et Tilskud til Odense Kommunes Børnehjem efter de samme Regler, som er gældende for Statstilskud til private Børnehjem, vil jeg gerne tillade mig at forespørge den højtærede Undervisningsminister, om Reglerne for Statstilskud til Børnehjem ikke kunde tænkes ændret derhen, at alle Børnehjem fik Tilskud, ligesom nu alle Skoler saavel de kommunale som de private faar Tilskud fra Staten. Dette forekommer mig at være en rimelig Ordning overfor de Kommuner, der som Odense Kommune driver Børnehjemmene efter gode og ideelle Principper. Jeg vil ligeledes tillade mig at anbefale et Andragende fra Odense Fagskole for Uddan-

nelse af unge Kvinder. Statstilskuddet er i Øjeblikket 1 000 Kr., og dette ønskes forhøjet. De unge Kvinder, der senere skal være Husmødre, vil have stort Udbytte af disse tre Maaneders Kursus, men for at Skolen kan give Fripladser i saa stor Udstrækning som ønskeligt til de mindre bemidlede unge Piger, der maaske trænger allermost til et saadant Kursus, vil et passende Tilskud fra Staten være nødvendigt.

Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til varmt at anbefale, at de gamle Pensionister, som fik deres Pension fastsat før 1. Oktober 1919, faar denne Pension omregnet efter de nugældende Pensionslove. De gamle Pensionister og ikke mindst deres Enker er for Tiden meget vanskeligt stillet paa Grund af de forhøjede Priser paa Livsfornödenheder, og det forekommer mig kun at være en almindelig Retfærdighedshandling at foretage en saadan Omregning. Det glæder mig, at den højtærede Statsminister har udtalt sig imødekommende angaaende dette Spørgsmaal, og jeg skal kun, idet jeg anbefaler Sagen, udtale, at de gamle — nogle er over 90 Aar — venter med Længsel.

Der er allerede i denne Rigsdagssamling talt mange Ord, mange stærke Ord og vel ogsaa mange overflødige Ord om By og Land, om Byerhverv og Landerhverv, og tidt har Hensigten vel været den at slaa politisk Mønt paa dette Spørgsmaal, og dette betyder igen, nærmere betegnet, Forsøg paa at vinde Stemmer. Det forekommer mig, at der er en stor Fare for Misbrug af disse Forhold i politiske Øjemed. Det er jo ikke et Enten-eller, Danmark har Brug for, men kun et Baade-og. Haandværk, Handel, Industri, Landbrug eller Fiskeri er lige uundværlige. Vi er ikke Landboere eller Bybeboere, vi er i første Række danske Mænd og Kvinder, og alle vi, der ønsker at drive Samfundspolitik og ikke en ensidig Klassepolitik, maa gøre os det klart — maaske mere end hidtil —, at det danske Folkesamfund ikke er tjent med, hverken at Byerhvervene gaar i Staa, eller at Landets store Erhverv, Landbruget, svækkes. Alene Forrentning og Afdrag af den uhyre Statsgæld vil gøre, at Staten ikke taaler, at Erhvervenes finansielle Bæreevne forringes. Det ene Erhverv skal selvsagt ikke hjælpes paa det andetets Bekostning, men paa den anden Side maa Staten og Lovgivningen være rede til at træde til, hvor det er nødvendigt, og naar det kan ske uden Skade for andet Erhverv.

I 1870 var Danmarks Indbyggerantal ca. $1\frac{1}{2}$ Million, 50 Aar senere er det steget til $3\frac{1}{3}$ Million. Det er altsaa i første Linie